

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคตะวันออกโดยเฉพาะจังหวัดชลบุรี และ ระยอง ที่กลไกสภาพเป็นเมืองอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว สูนย์กลางการขนส่งทางน้ำ และ ทางบกนั้น เป็นผลมาจากการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกซึ่งเป็นโครงการที่มี ความสำคัญของประเทศไทย จึงส่งผลให้จังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสำคัญที่มีทั้ง อุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมเบา และอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับ เม็ดพลาสติก ยาง เคมีภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้ จังหวัดระยองยังถือเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพของ การลงทุนด้านอุตสาหกรรมสูงมาก เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภค พื้นฐาน อยู่ใกล้ท่าเรือแหลมฉบัง และมีการคมนาคมขนส่งทางรถยนต์ที่สะดวก จึงส่งผลให้จังหวัด ระยองเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มี การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการลงทุน (สภาพอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง, 2554)

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง เกิดขึ้นในปี 2535 โดยมีที่ดินอยู่ใน อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ 117 กิโลเมตร บนทางหลวงสาย 331 และมีทางหลวงสาย 7 เชื่อม อยู่ห่างกับท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังและอำเภอ ศรีราชาเพียง 30 กิโลเมตร เป็นนิคมอุตสาหกรรมร่วมทุนระหว่างเมืองราช พัฒนาที่คินกันบริษัท สยามฟู้ดโปรดักส์ จำกัด ในสัดส่วน 60:40 ตั้งขึ้นเพื่อรับรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์ และ อุตสาหกรรมขนาดกลาง (เมืองราชพัฒนาที่คิน, 2554) เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีจำนวน สถานประกอบการมากอันดับ 3 ของประเทศไทย (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2554) และเป็นจุดกำเนิดสมญานาม "ดีกร้อยที่แห่งตะวันออก" โดยเป็นศูนย์รวมที่ตั้งของอุตสาหกรรม ยานยนต์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง มีบริษัท ฟอร์ด - มาสด้า ได้เข้ามาลงทุนด้วยฐานการผลิตครบวงจร ขนาด 1 ดันเพื่อการส่งออกเป็นรายแรก ตามด้วยบริษัท เจนเนอรัล มอเตอร์ ได้เข้ามาลงทุนด้วย โรงงานผลิตรถยนต์ประจำภูมิภาคนี้ ด้วยการเริ่มผลิตรถยนต์แบบรถนั่งอเนกประสงค์ (Sport Utility Vehicles: SUV) และเก็งกิงคูเป่อนกประสงค์ (Multipurpose Vehicles: MPV) และ รถบรรทุกขนาด 1 ดันเพื่อส่งออกเช่นกัน นอกเหนือจากสองค่ายรถใหญ่ดังกล่าวและยังมีกลุ่มบริษัท トイota ซึ่งเป็น ผู้นำในการผลิตซึ่งส่วนใหญ่ของโลกยังมาร่วมตัวกันที่นิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ โดยรวมมีบริษัท ซึ่งส่วนใหญ่ของโลกทั่วโลก

จากการเพชญูกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมที่มีผู้ประกอบการจากต่างประเทศที่มีความหลากหลายทางสัญชาติ หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนซึ่งถือเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมผลิตเหล็กและโลหะ และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2554) ทำให้สถานประกอบการเหล่านี้จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการบริหารงานบุคคลและต้องปรับวิธีการด้านการบริหารรักษาบุคคลการเพื่อตอบปัญหาอัตราการลาออกโดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นคนดี คนเก่งขององค์กร โดยสาเหตุของการลาออกจากองค์การส่วนหนึ่งมา จากปัจจัยของแรงผลักดันด้านขนาดขององค์การ (Organization Size) ที่พบว่าอัตราการลาออกของคนในองค์การขนาดใหญ่จะมีมากกว่าองค์กรขนาดเล็ก (สุนทรารัตน์, 2545, หน้า 13) เพราะองค์กรขนาดเล็กจะมีจุดที่น่าสนใจคือลักษณะสภาพแวดล้อมในการทำงานเหมือนบ้านหลังที่ 2 กล่าวคือมีทั้งความสนิทสนมเป็นกันเองและความผูกพันเป็นอย่างมาก ซึ่งหากในองค์กรขนาดใหญ่ นอกจากนี้การทำงานในองค์กรขนาดเล็กคนดี คนเก่งมักจะได้รับมอบหมายให้ทำงานหลายอย่าง (ทิพวัลย์ ติระประภา, 2554) ดังนั้นองค์การจึงต้องปรับกลยุทธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความสามารถในการการดึงดูดคนกลุ่มนี้ให้เข้ามายังองค์กรและหาแนวทางในการรักษาเอาไว้ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสามารถของการแข่งขันในยุคปัจจุบันและสร้างความอยู่รอดขององค์กรทุก ๆ ขนาด ซึ่งจำเป็นต้องเครียมกระบวนการบริหารคนดี คนเก่ง เพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจเมื่อต้องสูญเสียคนสำคัญที่ผู้สร้างรายได้หลักให้กับองค์กร และหากต้องเสียบุคคลเหล่านี้ไป ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ก็จะส่งผลให้ธุรกิจขาดทุนหยุดชะงักและก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่จำเป็นต้องมีกระบวนการในการบริหารคนดี คนเก่งเหล่านี้ไว้ให้อยู่กับองค์กรอย่างนานที่สุด

ปัจจุบันเรื่องการแข่งขันระหว่างองค์การหรือการเปลี่ยนย้ายสถานที่ทำงานของคนดี คนเก่งคงไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะสถานการณ์การแข่งขันในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมด่าง ๆ ที่ความรุนแรงมากขึ้น (สมบูรณ์ กลวิเศษชนะ, 2549, หน้า 11) โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเหล็ก โลหะ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ เป็นต้น สถานประกอบการเหล่านี้ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางการผลิตที่นำเทคโนโลยีเข้ามายังมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (เงวนันต์ เชื้อทอง, 2550, หน้า 1) จะนั้นการเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขันจำเป็นต้องพึ่งพาคนในองค์กรที่สามารถสร้างผลปฏิบัติงานได้สูง

(High Performance) และมีศักยภาพในการปฏิบัติงานสูง (High Potential) ที่สำคัญอีกอย่างคือต้องมีจริยธรรมในการทำงานสูง (High Ethical Professionalism) ที่เรียกว่า “คนดี คนเก่ง” หรือ Talented People ซึ่งองค์การต่าง ๆ พร้อมจะทุ่มกำลังทรัพย์และปัจจัยอื่น ๆ เพื่อเยี่งชิงคนกลุ่มนี้ อีกทั้งจากการที่ภาวะเศรษฐกิจโลกเกิดการผันผวนและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้สังผลกระทบต่อภาคธุรกิจในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางการเงินเป็นเหตุให้มีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินธุรกิจและสังผลกระทบของเศรษฐกิจทั่วโลก สำหรับในประเทศไทยนั้นสภาวะความไม่มั่นคงทางการเมืองยังคงบังคับให้สถานการณ์แย่ลง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ท้าทายอย่างยิ่งสำหรับนักบริหารทรัพยากรบุคคล ผู้บริหารและผู้ประกอบการที่จะต้องร่วมมือและปรับบทบาทในการนำพาองค์การให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

จากคำกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่าคนดี คนเก่งเบริร์ยน ได้เสื่อมกับทุน (Human Capital) ที่เป็นหัวใจหลักในการดำเนินงานขององค์การ เพราะนอกจากราชมีผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่นและแตกต่างจากคนอื่นแล้ว กลุ่มนี้ยังมีความต้องการและยังมีความคาดหวังที่แตกต่างจากคนอื่นด้วย (พิเชยฐ์ อมรรัตนวงศ์ และอัจฉรา คำข้าว, 2553, หน้า 3) ดังนั้นการดำรงรักษาคนดี คนเก่งให้อยู่กับองค์การจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะหากกลุ่มนี้ลาออกจากไปจากองค์การจะส่งผลต่อกำลังคนความสามารถในการแข่งขันและเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานอีกด้วย (สุธิภรณ์ ศรีกตรอง, ดวงมล โรงนศักดา และสาริน มั่นเจริญศิริ, 2550, หน้า 2) รวมถึงเป็นกลุ่มที่สามารถขับเคลื่อนและถ่ายทอดความรู้เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ต่อไปในอนาคต

ดังนั้น ไม่ว่าสถานการณ์เป็นเช่นไร การท่องค์การจะประสบความสำเร็จในการดำรงรักษาคนดี คนเก่ง ได้นั้นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูงที่ต้องมีบทบาทในการเป็นที่ปรึกษาร่วมถึงการแนะนำแนวทางการปฏิบัติทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในการพิจารณาหาแนวทางด้านการดำรงรักษาคนดี คนเก่งเพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์การ (เคียง ชอนด์ และแอนดี้ เพลแลนท์, 2550 หน้า 115)

ความจำเป็นที่หลักเลี้ยงไม่ได้ขององค์การในยุคปัจจุบัน คือ การปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารทุนมนุษย์ให้มีที่ต้องเน้นการสร้างระบบการบริหารคนดี คนเก่ง (Talent Management System) ขึ้นมาซึ่งจะต้องเริ่มจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของผู้บริหารระดับสูงที่ต้องทราบถึงความจำเป็นในการหาแนวทางในการดำรงรักษาคนดี คนเก่ง โดยจะต้องพยายามเข้าไปแทรกแซงในสถานการณ์การทำงาน เพื่อให้พนักงานเกิดความคาดหวังในการทำงานและต้องจูงใจเพื่อให้เกิดความคิดและการรับรู้ในเรื่องของผลลัพธ์บางประการเพื่อเพิ่มแรงกระตุ้นต่อการสร้างผลงานให้กับองค์การ ทั้งนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องหาแนวทางเพื่อตอบแทนและให้รางวัลแก่กลุ่มคนดี คนเก่ง เพื่อสร้างความพึงพอใจในผลของการปฏิบัติงาน (Vroom, 1964, pp. 91-103) นอกจากนี้แล้ว อิริค

(Eric, 2003, p. 52) ยังกล่าวอีกว่า เพื่อให้พนักงานกลุ่มนี้ยังคงอยู่ต่อไปในองค์การต้องอาศัยปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1. บทบาทของหน้างาน (Supervisor Role) 2. วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน (Culture and Work environment) 3. การเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Development) 4. โอกาสความก้าวหน้าและศักยภาพของสิ่งที่ได้รับ (Growth and Earning Potential) 5. ผลตอบแทน (Compensation) แนวทางดังกล่าวจะสามารถดึงดูด จูงใจ และชั่งรักษาคนดีคนเก่งให้คงอยู่ เพราะถือเป็นต้นทุนทางธุรกิจที่สำคัญขององค์การที่ต้องดูแลบริหาร และพัฒนาเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดต่อองค์การ

จากความสำคัญที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจึงทำให้ผู้จัดสอนใจที่จะศึกษาเพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำแนวทางการบริหารคนดี คนเก่ง เพื่อการศึกษาเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานในองค์การพร้อมทั้งส่งผลให้เกิดความเจริญเติบโตและองค์การสามารถดำเนินอยู่ได้อย่างมั่นคง จึงเป็นที่มาของการศึกษาหาคำตอบเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์การต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารคนดี คนเก่งของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาถึงแนวทางการชั่งรักษาคนดี คนเก่ง ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการบริหารคนดี คนเก่งและแนวทางการชั่งรักษาคนดี คนเก่งของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง โดยจำแนกตามประเภทธุรกิจและขนาดของสถานประกอบการ

คำถามของการวิจัย

1. ประเภทธุรกิจของสถานประกอบการที่ต่างกันมีการบริหารคนดี คนเก่งแตกต่างกันหรือไม่
2. ขนาดของสถานประกอบการที่ต่างกันมีการบริหารคนดี คนเก่งแตกต่างกันหรือไม่
3. ประเภทธุรกิจของสถานประกอบการต่างกันมีการชั่งรักษาคนดี คนเก่งแตกต่างกันหรือไม่
4. ขนาดธุรกิจของสถานประกอบการต่างกันมีการชั่งรักษาคนดี คนเก่งแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้บริษัททราบประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินการอย่างดีในภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และส่วนที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีดังนี้

1. สามารถเตรียมความพร้อมด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในการบริหารคนดี คนเก่ง ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง
2. เป็นแนวทางในการบริหารคนดี คนเก่ง และการชั่งรักษาให้สอดคล้องกับลักษณะขององค์กรของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปร ในการศึกษาวิจัย มีดังนี้

- 1.1 ตัวแปรตามมี 2 ตัวแปร ได้แก่

1.1.1 การบริหารคนดี คนเก่งที่จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การสร้างภาพลักษณ์ดี การพัฒนาและการจูงใจคนดี คนเก่ง

1.1.2 การชั่งรักษาคนดี คนเก่ง 5 ด้าน ได้แก่ บทบาทของผู้นำ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การเรียนรู้และพัฒนา โอกาสความก้าวหน้าและศักยภาพของสิ่งที่ได้รับ และรางวัลผลตอบแทน

- 1.2 ตัวแปรอิสระมี 2 ตัวแปร ได้แก่

1.2.1 ประเภทของสถานประกอบการ จำแนกเป็น อุตสาหกรรมyanยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมผลิตเหล็กและโลหะ และอุตสาหกรรมพลาสติก ยาง และเคมีภัณฑ์

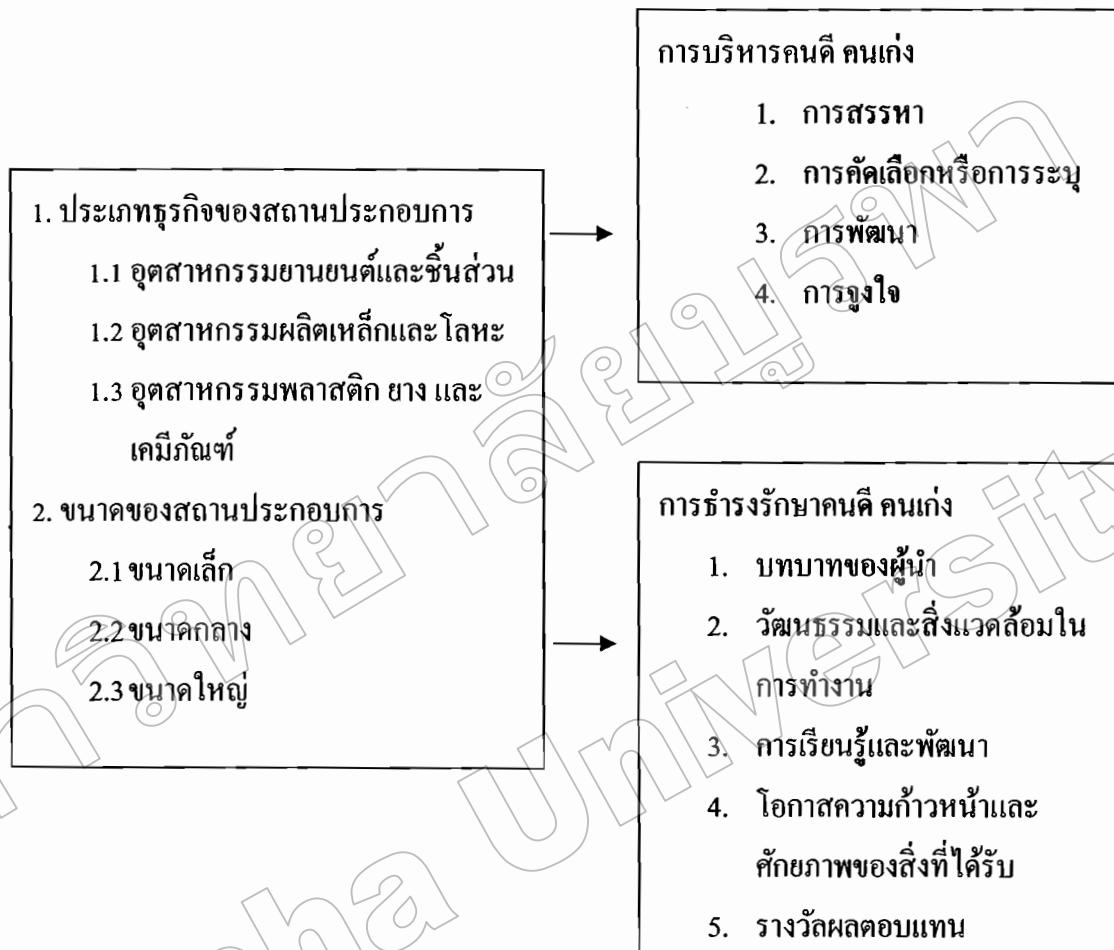
1.2.2 ขนาดของสถานประกอบการ จำแนกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

2. ประชากร ได้แก่ ผู้รับผิดชอบงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคนดี คนเก่ง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง จำนวน 261 สถานประกอบการ

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้รับผิดชอบงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคนดี คนเก่ง ของสถานประกอบการ เขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง จำนวน 120 สถานประกอบการ

4. ขอบเขตระยะเวลาการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คนดี คนเก่ง หมายถึง กลุ่มพนักงานที่มีความสามารถและศักยภาพในระดับสูง โดยมีทั้ง ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ รวมถึงพฤติกรรม ที่โดดเด่นกว่าคนอื่นซึ่งตรงกับความต้องการตามความคาดหวังขององค์การตามลักษณะของธุรกิจ และเป็นกลุ่มที่มีบทบาทในการนำองค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

แนวทางการบริหารคนดี คนเก่ง หมายถึง กระบวนการของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสันติสุขและการที่มีคุณสมบัติโดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ ให้มีความสามารถและมีศักยภาพในระดับสูง ซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

การสรรหา หมายถึง กระบวนการในการดั้นกรองบุคคลในขั้นต้น โดยเริ่มจาก การประกาศรับสมัครตามคุณสมบัติตรงกับตำแหน่งงานที่ต้องการ รวมถึงการสอบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและเหมาะสมเพื่อเข้าเป็นพนักงานขององค์การ

การระบุภารกิจลือด หมายถึง กระบวนการที่มีการประเมินและระบุถึงคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับองค์การ

การพัฒนา หมายถึง การฝึกหัดเพื่อนำไปสู่ความเก่งและความเชี่ยวชาญในอาชีพ การงาน

การลงโทษ หมายถึง แรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมในการเพิ่มความพยายามในการกระทำที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่คาดหวังไว้

การชี้แจงรักษา หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการแทรกแซงในสถานการณ์การทำงาน เพื่อให้พนักงานเกิดความคาดหวังและจูงใจในการทำงานที่จะนำไปสู่ความคิดและการรับรู้ในเรื่องของผลตอบแทนที่ช่วยในการกระตุ้นต่อการสร้างผลงานให้เกิดประสิทธิภาพในการสร้างมูลค่าให้กับองค์การอย่างยาวนานที่สุด โดยมีการจำแนกปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 5 ด้าน ได้แก่

บทบาทของผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ซึ่งจะเป็นคนค่อยนำและค่อยชี้แนะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทำงานให้สำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมาย รวมถึงบุคลิกท่าทาง รูปแบบการทำงาน และความสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต การทำงาน ซึ่งประกอบด้วย กฎระเบียบ สถานที่ทำงาน ความสัมพันธ์โดยรวมในองค์การ รวมถึงสร้างสรรค์บรรยายกาศของความกระตือรือล้นและส่งเสริมให้พนักงานมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

การเรียนรู้และพัฒนา หมายถึง กระบวนการศึกษาหาความรู้และการเสริมสร้าง

จัดความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้เก่งขึ้น เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับตัวเอง และองค์การด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอนและปฏิบัติงาน การมอบหมายงานโครงการ การจัดอบรมให้ความรู้ การแนะนำหนังสือให้อ่าน การเป็นผู้ช่วยให้คำปรึกษา เป็นต้น รวมถึงการติดตาม เพื่อสนับสนุนให้มีการก้าวหน้าในการทำงาน

โอกาสความก้าวหน้าและศักยภาพของสิ่งที่ได้รับ หมายถึง การสนับสนุน ส่งเสริม ให้ทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นตามทักษะ ความรู้ความสามารถ และศักยภาพของคนดี คนเก่ง โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร ให้คำปรึกษาและคุ้มครอง ใกล้ชิด

รางวัลผลตอบแทน หมายถึง สิ่งที่จ่ายหรือมอบให้แก่พนักงานโดยตรงให้เมื่อทำงาน ครบตามเวลาที่ตกลงกันรวมถึงการตอบแทนในกรณีที่รับผิดชอบเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้โดย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รางวัลและผลตอบแทนที่เป็นค่าวาง เนื่องด้วย โบนัส เงินปันผล เป็นต้น รางวัลตอบแทนที่ไม่ใช่เงิน เช่น การยกย่องชมเชย การเลื่อนตำแหน่ง ให้สิทธิประโยชน์ต่อหุ้น และวันลาพักร้อน เป็นต้น

ผู้รับผิดชอบงานทรัพยากรบุคคลและผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรม บริหารทรัพยากรมนุษย์และเป็นผู้จัดการสายงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพนักงานดี คุณเก่งในทุก ๆ กิจกรรม ตั้งแต่วันแรกที่เริ่มต้นจนกระทั่งการพ้นออกจากงาน

ประเภทสถานประกอบการ หมายถึง การแบ่งกลุ่มการค้าเนินธุรกิจการผลิตสินค้า หรือ ชั้นส่วนประกอบในประเภทต่าง ๆ ของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มของธุรกิจ เดียวกันในการสนับสนุนชึ้นกันและกัน เพื่อการผลิตให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป โดยมีการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการผลิตโดยจำแนกเป็น 1. กลุ่มอุตสาหกรรม ยานยนต์และชิ้นส่วน 2. กลุ่มผลิตเหล็กและโลหะ 3. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ยาง เคมีภัณฑ์

ขนาดของสถานประกอบการ หมายถึง การจำแนกขนาดโดยยึดจำนวนพนักงานเป็นหลัก ซึ่งกำหนดไว้ 3 ขนาด ได้แก่ 1. ขนาดเล็ก คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้างไม่เกิน 50 คน 2. ขนาดกลาง คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 – 199 คน 3. ขนาดใหญ่ คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป